

Τῆ Κυριακῇ Ε΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... ψάλλονται τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος $\frac{6}{9}$ Πα ρ

Κ^{Πα} υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σον μου
 ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς
 σε ει σα κου σον μου προσχεςτηφω νη της δε η σε ως
 μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
 Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ως θυ μι α
 μα ε νω πι ον σου ε ε παρσιςτωνχει ρων μου θυ σι
 α ε σπε ρι νη ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι ε

(Τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Ο^{Πα} τι το πε λα γος πο λυ των πα ρα πτω μα των μου

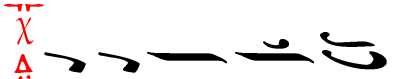
Σωτηρ και δεινως βεβυθισμαιταις πλημμελει
αις μου δος μοι χειρα σωσον με εεωστω Πετρω
ο Θεος και ελεησον με

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
εωσουαντα ποδωσ

μοι
Οτι εννοiais πονηραιοι και εεργοισκαταδε
δικασμαι Σωτηρολογισμον μοι δωρηησαι
επιτροφη ης ο Θεος ινακραζωσωσον με Ευεργετα
αγαθε και ελεησον με

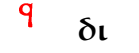
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εισακου

σοντης φωνη ης μου
Αλος σε κοσμος ψυχη αναμενει και κριτης
τασα μελωνδημοσι εεευεινκουπταα και
δειναμησυνεμειεινηστοις ωωδε
αλαπροφθασον βοωσατω Κριτη ο Θεος ιλασθη
τιμοικαισωωσον με

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φω νην της

δε η σε ως μου

M ^{Πα}
η α πο δο κι μα σης με Σω τηρ μου τη ρα

θυ μι α της α μαρ τι ας συ νε χο με νον

^{Δι}
ε γει ρο ον μου τον λο γι σμο ον προς με τα νοι αν

και του σου αμ πε λω νος

^{Δι}
να δει ξον με δω ρου με ε νος της εν δε κα της ω ρας

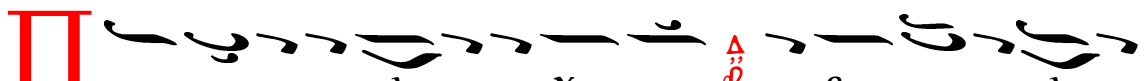

τον μι σθον και το με γα ε ε λε ε ος

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

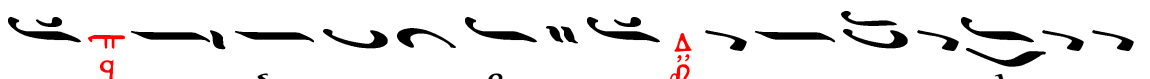

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;

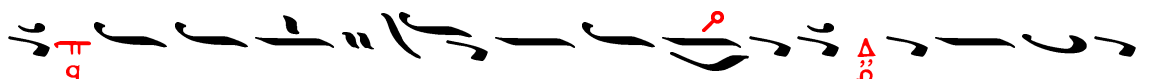

 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στι

Π
τω χευσας ο πλσ σι ος Χρι στε τς βρο τς ε πλσ τι

σας α θα να σι αν και ελ λαμψιν δι ο πτω χευ σα

ντα η δο ναις τς βι ι ς α ρε ταις με πλσ τι σον

και πε νη τι Λα ζα ρω με συν τα ξον της τς πλσ ς σι ς

με τι μω ρι ι ας ε ξαι ρθ μενος και γε ε νης

της α πο κει με ε νη ης μοι

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ

χη μ ε πι τον Κυ ρι ον

Κ α κι αν ε πλ θ τη σα δει νως και τρυ φην η γα πη

σα και των εν βι ω α πη λου σα α η δο νω ων Κυ

ρι ε και πυ ρος γε ε ε νης υ πο δικος γε γο

να λι μωτ τοντα τον νην μως Λα ζα ρον πα ρα βλε ε ψα

μενος προ πυ λω ων των θει ων πρα ξε ων ερ ριμ με

νον οι κτειρον με Δε ε σπο ο τα

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Νεφέλην σε φωτός. Ἦχος Πα ρ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τ ην ε κτην των σε πτω ων Νη στει ων Ε βδο

μα α δα προ θυ μως α παρ χο με νοι Κυ ρι ω

προ ε ορ τι ον υ υ μνον των Βα ι ων α σω

μεν πι στοι^π9 ερ χο με νω εν δο ο ξη δυ να α
 μει Θε ο τητος^Δ2 ε πι την Ι ε ρσ σα λημ νε
 κρωω σαι τον θα να τον^π9 δι ο ε τοι μα σωμεν ευ
 σε βως^Δ2 τα της νι κης συμ βο ο λα τς κλα δς των α ρε
 των^Δ2 το Ωσαν να εκ βο η η σαι^Δ2 τω Ποι η τη η τς
 παντος^π9

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ἔτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. η'. Ἔτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ^ν εκ πα σω των α

νο μι ων αυ τς^Δ2

Δ ο ο γω κυ υ βερ νω μενος ψυ χων^Δ2 θει ος οι
 κο νο μος ε δει ει χθης^Ζ2 μν στα γω γος τε πι στος^Ζ2
 σπερ μα τα σω τη ρι α κα τα βαλ λο με ε νος^Δ2 και
 θε ρι ζων τον α στα χυν πο λυ χ ρεν θε ο ο φρον^Ζ2 τς τον τω
 Δε σπο τη σς φε ρεις γη θο με ε νος^Δ2 ω νυ υν πα ρι
 στα με νος μα α καρ^Ζ2 με μνη σο της ποιμ νης σς ταυ

της α ει τι μω σης σε θε ο πνευ στε

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ το ον παν τες οι λα οι

Π ρα α ος πε ε φυ κως και προ ση νης της Ορ θο

δο ξι ας τω ζη η λω ω φθης μα χο με νος πι στιν

γαρ ως θω ρα κα πε ρι βαλ λο με ε νος και ως δο

ρυ εγ κρα τει αν Νι κη τα θε ο ο φρον α πα σαν την βλα

σημον αι ρε σιν η λε εγ ξας θει α αν τ' ε σω τη ρος

ει κο ο να σε βων και τι μων θε ο φο ρε ο ρις

πα τρι κοις σα φως ε πο με νος

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με ε νει εις τον αι ω να

Ο ο τε Ε ε ξο ρι αις σε πι κραις και σκο τει

νο τα τοις εν το ο ποις ο σκο τει νο τα τος τυ ραν

νος κα τε κλει σε θη ρων ω μο τη η τι Πα ρα δει

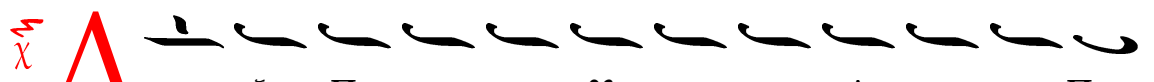

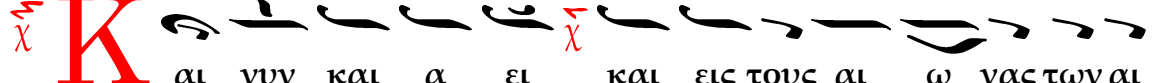

σθτην οι κησιν εν νω πε ρι φε ε ρων χαι ρων τε τω πνευ μα

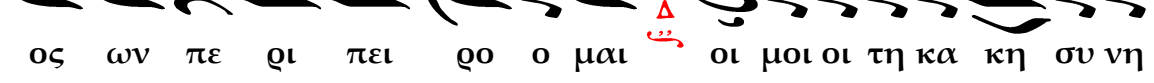
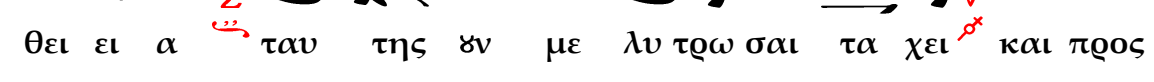
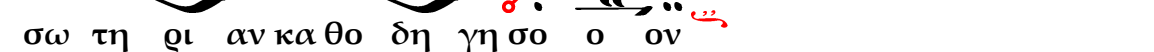

 τι πα τερ υ πε μει ει νας ^Δ υ νυ υντηνευ προ πειαν

 βλε ε πειν ^{Ζ'} ο ντως κα τη ξι ω σαι μα καρ ^{ν'} τα των

 πο των ε παθλαδρε πο μενος ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

 μα τι ^{ν'}

^χ Κ αι νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι

 ω νων α μην ^Δ

^Σ τε ε νω ε εκ βα θε ων της ψυ χης ^Δ ο ταν εν

 νο η σω μ ^{Ζ'} Κο ο ρη ^{Ζ'} τα πλημ με λη μα τα ^{Ζ'} τυ πτω

 δε το στηθος μ ^{ν'} κραζων το η μα αρ τον ^Δ και προσ πι

 πτωσοι Δεσ ποινα ζη των με τα γνω ω ναι ^{Ζ'} πα λιν δε η λι θι

 ος ων πε ρι πει ρο ο μαι ^Δ οι μοι οι τη κα κη συ νη

 θει ει α ^{Ζ'} ταυ της εν με λυ τρω σαι τα χει ^{ν'} και προς

 σω τη ρι αν καθο δη γη σο ο ον ^Δ

Τὸ ἀργόν.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. ᾠχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω ω ω νω ων α α α μην

Σ τε ε ε ε ε νω ω ω ω ε εκ βα α θε ω ων

τη ης ψυ υ υ χης ο ο ταν εν νο η σω ω

μυ ς Κο ο ο ρη τα πλημ με λη μα α τα

τυ υ υ υ πτω δε το ο στη θο ος μυ κρα ζω ων το ο

η η η μα α α αρ τον και προσ πι ι ι πτω ω

σοι Δεσποινα α α ζη των με ε τα α γνω ω ω ναι

πα α α α λιν δε η η λι θι ι ος ον πε ε ρι ι

πει ει ει ρο ο ο ο μαι οι μοι οι οι οι οι οι

τη η κα κη συ υ νη η θει ει ει α τα α αυ της

ρν με λυ τρωω σαι αι τα α α χυ και προς σω τη

ρι ι αν κα θο ο ο δη η γη η η σο ο ο ον

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ.

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
 ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι ι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ε^{νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βς ς ς τοις
 φο βς με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι
 οισ το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα εν τω

α κη δι α ασαι τη η ην καρ δι ι ι ι

α α α αν μϑ ^ν_δ

τὸ αὐτό.

Ἔδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ ^ε_χ των πτε ρυ υ υ υ

γω ω ω ων σϑ ^ν_δ

τὸ τρίτον

Ε^{νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας ^ν_δ
κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι
ι α α α αν ^ε_χ τοι οισ φο ο ο ο βϑ ϑ ϑ τοις
φο βϑ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ ^ε_χ
Πα το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α
α α α α α σϑ ϑ Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
η ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ^ν_δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παραρ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

 ο ο με ε ε ε νοι τς μεν φυ γω ω μεν το α πη

 νες και μι ι σα α αν θρω ω ω ω πον τς δε ζη

 λω ω σω ω μεν το καρ τε ρες και αι μα κρο ο

 ο ο θυ υ υ υ μον προς τοις συν α αυ τω ω τς Α

 βρα α αμ κο ο ολ ποι οις εν θαλ πο με νοι οι βο ο

 α αν δι και ο κρι ι ι τα α α Κυ υ ρι

 ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
 ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, και η ε ξ δε νωσις τοις

υ πε ρη φα α νοις

T η πρε σβει α Κυ ρι ε παν των των Α γι ω ω ν

και της Θε ο το ο κς την σην ει ρηνηνδος η μιν

και ε λε ησον η μας ως μο νος οι κτιο μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Αὐτόμελον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος ἡ Πα ρ

Των ἑρα νι ων ταγμα α των το α γαλ λι
α μα των ε πι γης αν θρω πων κρα ται α προ
στα σι α α χραντε Παρ θε νε σω σον η μας τρεις
σε ε κα τα φευ γον τας ο τι εν σοι τας ελ
πι δας με τα Θε ον Θε ο το κε α νε θε ε
με ε θα α α α

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος $\lambda\acute{\iota}$ Κε ρ

Θ ε ο τ ο ο κε Παρ θε ε νε ν'
 $\zeta\zeta$ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ν'
 $\zeta\zeta$ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ν'
 $\zeta\zeta$ και ευ λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ν'
 $\zeta\zeta$ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ν'
 $\zeta\zeta$

Β α πτι στα τσ Χρι στσ ν'
 $\zeta\zeta$ παν των η μων μνη σθη
τι ν'
 $\zeta\zeta$ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ν'
 $\zeta\zeta$ σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ει ν υ περ η μων ν'
 $\zeta\zeta$

Δόξα.

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ν'
 $\zeta\zeta$ και Α γι ω Πνευ μα
τι ν'
 $\zeta\zeta$

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ν'
 $\zeta\zeta$ α γι οι Α πο

στολοι και Α γι οι πα αν τες ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν κιν δυ
νων και θλι ψε ων ^u₉ υ μας γαρ θερ μης προ στα α τας ^u₉ προς
τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^u₉

Καὶ νῦν.

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην ^u₉

Υ πο την σην ευσπλαγχνι ι αν ^{ν'}₂₂ κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^u₉ τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{ν'}₂₂
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στασει ^u₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας ^{ν'}₂₂ μο ο νη α γνη ^{ν'}₂₂ μο ο νη ευ λο γη
με νη η η η ^u₉

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν

κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς β' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

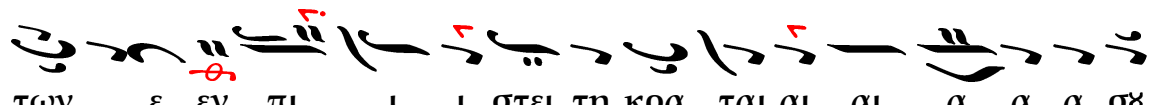
Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

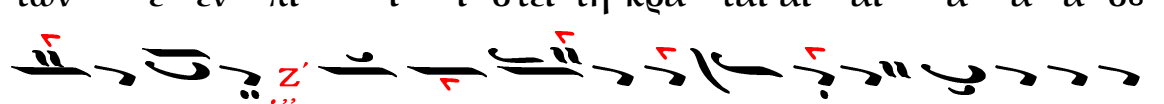
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

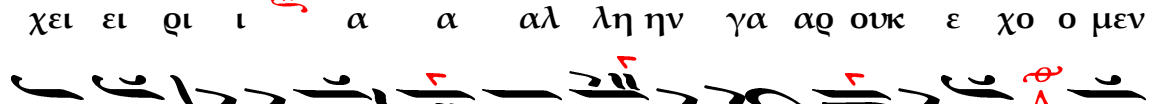
Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

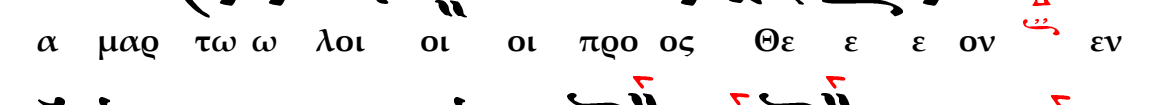
Ἦχος Δι' - Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον

 των ε εν πι ι ι σται τη κρα ται αι αι α α α σϛ

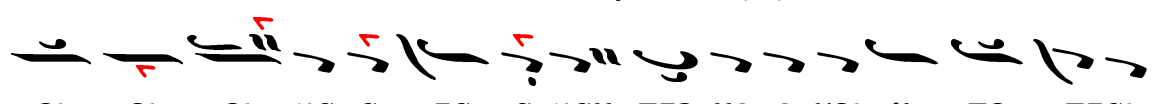

 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν

 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν

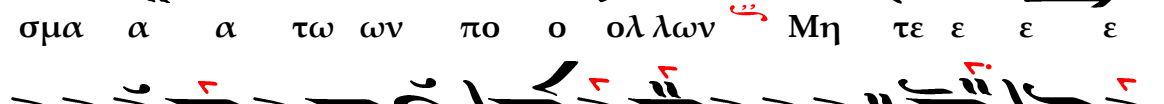

 κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε

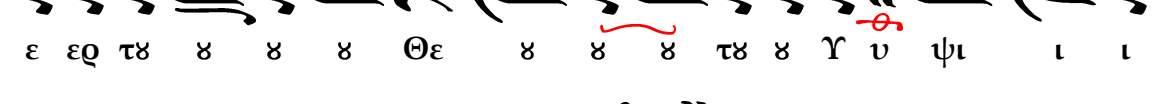

 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν

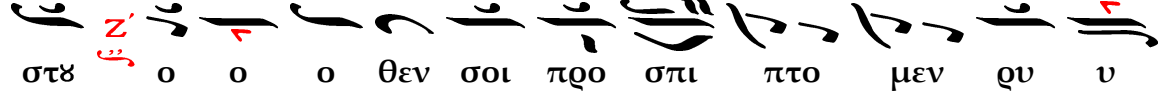

 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται

 σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε

 ε ερ τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ϛ ϛ ϛ τϛ ϛ Υ υ ψι ι ι

 στϛ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ

 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως

 τϛ ϛ ϛ ϛ ϛ δϛ ϛ λϛ ϛ ϛ ϛ σϛ ϛ ϛ ϛ

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
